

[Naprosto šílené! Drancování ČR na plné obrátky! Kam mizí české peníze? Seznam.cz, PENTA a další. Čísla, fakta, jména...](#)

- CZ24 News | 1. října 2021

ČESKO: Právě vychází nová publikace s názvem „Kam mizí české peníze“. Jan Hrnčíř napsal knihu, ve které rozebírá, jakým způsobem a v jakém množství jsou z naší země nadnárodními korporacemi vyváděny zisky do zahraničí, i když knížka není zdaleka omezena jen na toto téma. Ačkoli má Hrnčíř akademické ekonomické vzdělání, v žádném případě nejde o žádnou „suchařinu“ či nudu, ačkoli i teoretické pojmy vysvětluje.

Jan Hrnčíř z SPD

Argumenty i fakta jsou předkládány srozumitelně i ekonomickou teorií nepolíbenému laikovi. Ale zdaleka nejde jen o zahraniční korporace. Zabývá se i tím, jak stát špatně hospodaří s penězi a jak je špatně investuje či jak jsou rozkrádány. Zmíněna jsou i další témata. Sám Hrnčíř se pokusil vyvádění zisku z naší země řešit zavedením srážkové daně 15 procent. Návrh však ve Sněmovně neprošel...

„Ano, naše země krvácí dnes a denně jako pacient, který by byl třicet let upoután na lůžko, ale namísto toho, aby mu lékaři poskytovali odpovídající léčbu a přicházeli s ověřenými postupy na zlepšení jeho zdravotního stavu, udržují ho záměrně v kómatu, přičemž mu dennodenně pouštějí žilou s vervou nějakého středověkého ranhojiče,“ bije Hrnčíř na poplach.

Drancování naší země jede stále dál na plné obrátky

„Drancování naší země však jede stále dál na plné obrátky. A v posledních deseti letech dokonce odliv kapitálu dramaticky převyšuje příliv zahraničních investic, jejichž objem v současnosti nejen nepokrývá odliv, ale dokonce dnes oproti dlouhodobému průměru klesá,“ varuje Hrnčíř.

Z knihy se například dozvídáme, že jen prostřednictvím kapitálových výnosů je každoročně z naší země vyvedena neuvěřitelná suma více než 300 miliard korun. K významně masovému odlivu peněz dochází z vodárenských a energetických společností. „Právě na něm je nejzřetelněji vidět, kam nás dostal hanebný a často korupcí doprovázený výprodej strategických odvětví a přírodních zdrojů do zahraničních rukou, realizovaný především porevolučními vládami ODS a lidovců,“ podotýká k tomu Hrnčíř.

K machinacím s výnosy zahraničních korporací napomáhá podle Hrnčíře náš daňový systém, po celá dlouhá léta pokrývaný všemožnými výjimkami, který umožňuje zdaňovat většinu výnosů dceřiných firem v tuzemsku u jejich matek v zahraničí. Japonský koncern Asahi v letech 2016–2019 vyvedl z Plzeňského Prazdroje do zahraničí 11 miliard korun.

„Neustále vytváříme daňové výhody pro ryze zahraniční firmy, které nás ovšem ve chvíli, kdy jim tyto výhody skončí, okamžitě opustí. Kromě toho má řada původně českých firem sídlo v jiných státech EU, kde platí zpravidla nižší daně ze zisku (v ČR 15 %). A ano, mluvíme o státech EU, nikoliv o kdysi vyhlášených daňových rájích, jako bývaly třeba Bahamy, na kterých se dodnes skrývá před trestním

stíháním s miliardami vytunelovanými během kupónové privatizace z tzv. Harvardských fondů Viktor Kožený," vysvětluje Hrnčíř.

„Sám jsem se v tomto směru snažil o nápravu, v aktuálním volebním období jsem například předložil novelu zákona o dani z příjmu, která by zrušila výjimku pro zahraniční vlastníky tuzemských firem s podílem vyšším než deset procent, kteří zde daň z dividend platit nemusejí – což prosadila Špidlova vláda ČSSD na nátlak Evropské unie. To by zamezilo vyvádění kapitálu z ČR prostřednictvím nezdaněných dividend. Ale můj návrh byl ostatními stranami odsouván tak dlouho, až je již jasné, že se do konce volebního období neprojedná,“ uvedl Hrnčíř.

ČSSD prosadila, že nadnárodní korporace neplatí daň...

Jen německý obchodní řetězec Lidl každý rok v Čechách a na Moravě vydělá a odvede do zahraničí až pět miliard korun čistého zisku! V důsledku výjimky pro zahraniční vlastníky firem tito neplatí 15% srážkovou daň, kterou musejí platit tuzemští vlastníci – tuto výjimku, která konkurenčně nesmírně znevýhodňuje vlastníky české, prosadila ČSSD...

Mezi podniky, které vyvádějí zisk (ať již po, či častěji před zdaněním), patří i tak obrovské firmy jako třeba PPF, Penta, J&T Finance nebo Seznam.cz.

Seznam vyplatil své mateřské společnosti Helifreak Limited, vlastněné jeho zakladatelem Ivo Lukačovičem, dividendu 567 milionů korun – peníze odešly na Kypr, přičemž pokud by je její majitel, jehož média mají tak velký zájem o slušnost české politiky, zdanil v České republice, získala by hned 85 000 000 korun navíc. Ale takováto „daňová optimalizace“ je zatím, bohužel, naprosto legální, píše Hrnčíř.

Podle velmi konzervativní studie švýcarské banky Credit Suisse vlastní deset procent nejbohatších lidí 82 procent světového bohatství a jedno jediné nejbohatší procento lidské populace vlastní 45 procent světového bohatství. Podle jiných studií je to však až 51 procent.

Podle údajů Českého statistického úřadu z ledna 2021 u nás v roce 2019 pracovalo až 621 900 lidí z ciziny. Tedy plných 14,7 procenta z celkového počtu 4,23 milionu zaměstnanců. A každý třetí cizinec pracoval v Česku na pomocných a nekvalifikovaných pozicích. Tito lidé ale odvádějí to, co si zde vydělali, do ciziny. Podle Hrnčíře i při neoptimističtějších odhadech nám skrze zaměstnávání cizinců mizí v zahraničí více než 17 miliard korun ročně.

Knihy není jen o ekonomice. Jsou v ní i historické i kritické exkurzy k tomu, co je tradiční, co je české a moravské, i zajímavé postřehy k církevním restitucím, historii řemesel a cechů a podnikání, pivu, vínu, kupónové privatizaci, nepřizpůsobivým, zahraničním pracovníkům, exekucím, školství...

Tunelování za kupónové privatizace

„O tom, že takové tunelování mohlo být dokonce přímým záměrem některých členů vlády, svědčí i výrok jednoho z nejbližších spolupracovníků tehdejšího premiéra Václava Klause, dnes již zemřelého Tomáše Ježka, který k 20. výročí privatizace prohlásil v ČT, že Klaus a jeho okolí záměrně brzdili zákony, které měly na proces kupónové privatizace navazovat, a to až po dobu pěti let. Bez těchto zákonů však vznikl v ČR prakticky nijak neregulovaný akciový trh, který umožnil masivní rozkrádání a tunelování privatizovaných firem především formou zdánlivého navyšování jejich majetku formou nových akcií, a to bez vědomí drobných akcionářů a jejich možnosti podílet se na něm. Malí akcionáři tak byli z firem doslova vytěsněni, z jejich akcií se staly prakticky bezcenné papíry, a není nijak přehnané tato tunelování nazývat krádežemi za bílého dne. O tom, že noví majitelé do firem často vůbec nic neinvestovali, ale jen rozprodali zásoby, budovy, pozemky, vyplatili si zisk a firmy pak nechali zkrachovat se stamilionovými i miliardovými dluhy vůči tehdy ještě téměř výlučně státním

bankám, ani nemluvě," píše Hrnčíř o kupónové privatizaci.

„Mnoho českých podniků dříve slavných jmen tak nejenže nebylo po roce 1989 udrženo a rozvíjeno, ač k tomu byla příležitost. Naopak byly záměrně zlikvidovány, vytunelovány a dluhy, které po nich státu zbyly, byly nakonec mnohem větší, než kdyby jejich činnost ukončil sám stát a privatizoval by například jenom jejich značku," upozorňuje Hrnčíř.

Těž připomněl reparace, které nám Německo dluží za druhou světovou válku: „Jde přitom o částku, která může dnes činit až 15 bilionů korun, ano 15 000 000 000 000 korun, což je šestinásobek veškerých dluhů ČR a pokrylo by to kompletně více než šest průměrných státních rozpočtů (před pandemií).“

A kdo vlastní největší české pivovary v ČR? Pivovary Staropramen, a. s. (piva Staropramen, Braník, Ostravar aj.), vlastní kanadská pivovarnická skupina Molson Coors se sídlem v Ontáriu. Starobrno, Královský pivovar Krušovice a Velké Březno (s pivy, jako jsou Krušovice, Zlatopramen, Starobrno, Březňák a další) vlastní společnost Heineken Česká republika, a.s., jejímž jediným akcionářem je nizozemská společnost Heineken International B.V. se sídlem v Amsterdamu. Pivovary Černá Hora, Protivín, Uherský Brod, Jihlava, Klášter, Vysoký Chlumec a Rychtář spadají pod Pivovary Lobkowicz Group, a.s., jež jsou ve většinovém vlastnictví čínských firem jako Lapasan, resp. čínská investiční skupina CEFC. Z největších českých pivovarů tak zůstává jediným českým (a státním) Budějovický Budvar, n. p.

„Jenom úrokové výdaje na obsluhu státního dluhu tvoří desítky miliard ročně! Jen málokterého z občanů, kteří v naší zemi dlouhodobě žijí, asi překvapí, že nejvyšší úrokové výdaje na obsluhu státního dluhu vznikly za vlád, v nichž byl ministrem financí člověk bez ekonomického vzdělání, který se rád vydává za nejspořivějšího ministra v ČR, tedy Miroslav Kalousek. Byl to právě on, kdo dotáhl tyto výdaje až na více než 57 miliard korun ročně - všem následujícím ministrům se už dařilo tyto výdaje snižovat, i když státní dluh dále rostl. Ale ani dnešní čísla kolem čtyřiceti miliard nejsou žádným zázrakem," připomíná poslanec Hrnčíř.

Hrnčíř však zakončuje svou knihu optimisticky: „Přestože minulé politické reprezentace z naší země udělaly těžce nemocného pacienta, stále ještě máme možnost ji relativně brzo uzdravit - troufám si dokonce tvrdit, že je to možné i v řádu let, nejen desetiletí.“